

โครงการ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชุมปัญญาตะวันออก”

ประจำปี 2565

EP. 1 “บุคคลต้นแบบ ปลุกแรงบันดาลใจในตัวคุณ”

วันพฤหัสบดีที่ 4 สิงหาคม 2565

โดย สภานักงาน กองบริการการศึกษา และคณะกรรมการการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยบูรพา

การเล่าเรื่องแห่งความสำเร็จ (Success Storytelling)

ผู้เล่าเรื่อง/หน่วยงานที่เล่าเรื่อง: สุภาวดี เพชรชื่นสกุล สำนักหอสมุด

(หัวข้อที่ 1: ถอดบทเรียน เคล็ดลับการได้รางวัลรัตนบูรพา)

เคล็ดลับการได้รับรางวัลรัตนบูรพา มี 2 ประเด็นที่อยากจะนำเสนอ คือ การเขียนเสนอประวัติและผลงาน เพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัล “รัตนบูรพา” และ การปฏิบัติงานและผลงานทำให้ได้รับการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัล “รัตนบูรพา”

ประเด็นที่ 1 การเขียนเสนอประวัติและผลงานเพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัล “รัตนบูรพา”

ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่หลาย ๆ คนอาจจะมองข้ามไป เพราะคิดว่าเราทำงานจริง เราสามารถพูดถึงการทำงานของเราได้ แต่เนื่องจากการนำเสนอตั้งแต่ครั้งแรก ยังไม่ได้มีการพูดอธิบายในสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้ทำได้

ต้องอาศัยตัวอักษรที่ทำหน้าที่พูดแทน ซึ่งเมื่อเราไม่สามารถเขียนได้อย่างชัดเจน หรือเขียนให้คนอ่านรู้ได้ว่าเราทำอะไร ทำอย่างไร ทำได้ยังไงและอยากรู้จักเราว่า โอ้โฮ! เขาเป็นใครกันนะ อยากเห็นหน้าจัง ถ้าเราเขียนให้ผู้อ่านรู้สึกแบบนี้ไม่ได้ นั่นถือเป็นการปิดปากตัวเองไปทันทีและอาจจะไม่มีโอกาสได้พูดอะไรเลย เพราะประวัติและผลงานที่เสนอมาน่าจะโดนตัดออกไปตั้งแต่แรกเลย ดังนั้น ข้อเสนอแนะในการเขียนเสนอประวัติและผลงานเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ คือ

1. เขียนให้ชัดเจน มองเห็นภาพการทำงาน
2. เขียนให้ตรงประเด็น ไม่เวียนว้อ
3. การเขียนนำเสนอผลงานที่โดดเด่นจากงานประจำและเกี่ยวข้องกับสาขาที่เสนอเพื่อพิจารณา

ประเด็นที่ 2 การปฏิบัติงานและผลงานที่ทำให้ได้รับการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัล “รัตนบูรพา”

ประเด็นนี้ถือเป็นประเด็นหลักที่สำคัญเช่นกัน เชื่อว่าทุกท่านนั้นได้ปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จลุล่วงกันทุกคน แต่นั่นยังไม่เพียงพอต่อการจะได้รับรางวัล เพราะรางวัลมีเพียงแค่ปีละ 1 รางวัลเท่านั้น

(ในแต่ละสาขา) ดังนั้น ผลงานจากการปฏิบัติงานที่จะได้รางวัลนั้นจะต้องมีความโดดเด่นและดึงดูดความสนใจจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน คณะกรรมการได้เป็นอย่างดี

แล้วอะไรคือปัจจัยของความสำเร็จของงานหรือให้ได้ซึ่งผลงานที่ดีที่ทำให้ได้รับการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับรางวัล “รัตนบูรพา”?

ซึ่งเป็นคำถามที่ในตอนแรกตนเองนั้นก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเราได้ทำอะไรบ้างถึงได้รางวัลนี้ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากเพื่อนร่วมงาน 5 คน ให้ช่วยตอบคำถามที่ว่า คุณคิดว่าเพราะอะไร สุภาวดี ถึงได้รับรางวัล

รัตนบูรพา? และได้รับคำตอบมาดังนี้

คนที่ 1 เป็นผู้มีความประพฤติดี มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่นได้ ช่วยเหลืองานทั้งนอกและ

ในองค์กร ตลก เฮฮา เป็นกันเอง

คนที่ 2 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพบรรณารักษ์ มีความทุ่มเทให้กับบริการ ใส่ใจช่วยเหลือผู้ใช้บริการ

อย่างเต็มความสามารถ นำความรู้และประสบการณ์ในการทำงานไปนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับ

นานาชาติและสร้างชื่อเสียงให้แก่หน่วยงาน (สำนักหอสมุด) โดยได้รับรางวัลดีเด่น รวมถึงเป็นวิทยากรใน

การบรรยายให้กับหน่วยงานทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย และจัดกิจกรรมบริการวิชาการให้แก่ชุมชนซึ่ง

เป็น

คนที่ 3 ใส่ใจในผู้ใช้บริการ มีการให้บริการตลอดเวลาที่มีผู้ร้องขอไม่ว่าจะตึกตื่นสักเท่าไร มีการทำงานกับ

ผู้ร่วมงาน หรือกิจกรรมต่างๆ อย่างใส่ใจ ไม่ว่าจะเป็นใส่ใจเรื่องคนที่ทำงานด้วยหรือใส่ใจในตัวโครงการทำให้ผู้ร่วมโครงการมีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี

คนที่ 4 มีความใส่ใจ ตั้งใจในการทำงาน เสียสละ รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่อย่างดี

คนที่ 5 อันดับแรกคือความเอาใจใส่ผู้ใช้บริการที่มาขอความช่วยเหลือ ขอคำปรึกษาในการทำวิจัย การใช้

โปรแกรม การจัดการบรรณานุกรมและการตรวจสอบการคัดลอกผลงาน หรือปัญหาอื่น ๆ อย่างเต็มความสามารถ เหมือนสุภาวดีเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของบัณฑิตหลาย ๆ คน ที่มาขอคำแนะนำ นอกจากนี้ สุภาวดี

ยังร่วมกิจกรรมในโครงการบริการวิชาการที่สำนักหอสมุดจัดขึ้นหลายโครงการ เนื่องจากเป็นคนมี

อธยาศัยดี

ทำให้ทีมงาน และผู้รับบริการวิชาการได้รับทั้งความรู้ และความสนุก

คนที่ 6 ความคิดเห็นส่วนตัวคือ คุณสุภาวดี ทำงานในฝ่ายบริการสารสนเทศ ภาระงานหลักที่สำคัญหนึ่งงาน คืองานบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ซึ่งภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการ ผู้ใช้บริการ

โดยตรง และคุณสุภาวดีเป็นบุคคลที่มีจิตบริการที่เต็ม 100 ไม่ว่าผู้ให้บริการต้องการความช่วยเหลือ เรื่องใด

ก็จะช่วยเหลือจนผู้ให้บริการบรรลุความต้องการนั้น แม้จะต้องโทรคุยกันเป็นเวลานาน หรือแม้แต่ต้อง สร้าง

ห้องประชุมออนไลน์เพื่อช่วยเหลือผู้ใช้เพียงคนเดียว รวมถึงการตอบคำถามต่าง ๆ ของผู้ให้บริการทาง ออนไลน์ แม้จะเป็นช่วงนอกเวลาทำงานแล้ว แต่ก็ยังคงช่วยเหลือผู้ใช้อย่างเต็มที่ ทำให้ผู้ให้บริการชื่น

ชม

ขอบคุณ และประทับใจในการบริการของคุณสุภาวดีทุกคน

เมื่อได้มาวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของตนเองที่ได้จากการสอบถามเพื่อนร่วมงานแล้ว พบว่า ส่วน ใหญ่จะมีคำว่า “ทุ่มเท” และ “เอาใจใส่ในงาน” อยู่ในเกือบทุกประโยคที่ได้เขียนมา จึงขออนุมานว่า 2 ตัวนี้ เป็นเคล็ดลับหลักในการทำงานของตัวเอง

เราก็อาจจะทุ่มเท แล้วเอาใจใส่ในงานเช่นกัน แต่ทำไมยังไม่ได้รางวัลหรือยังไม่มีใครเห็น?

การที่เราทุ่มเท ตั้งใจทำงานหรือเอาใจใส่ในการทำงาน มันได้ผลของการทุ่มเทเสมอ แต่อาจจะช้าหรือนานเกินไป ดังนั้น เราจำเป็นต้องนำเสนอผลงานของตนเองให้เป็นที่ **ประจักษ์และยอมรับ** โดยการส่งผลงาน เข้าร่วมในเวทีการนำเสนอผลงานต่าง ๆ ทั้งในระดับส่วนงาน ระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ หรือถ้าถึงระดับนานาชาติด้วยก็ยิ่งดี

เราจำเป็นต้องทำถึงขนาดนี้เพื่อให้ได้รับรางวัลหรือ?

ตนเองเชื่อว่าแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานทั้งนั้น และเป้าหมายของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน รางวัล ที่ต้องการก็แตกต่างกัน สำหรับตนเองแล้วทุกอย่างที่ทำเป็นรางวัลเสมอ

- เริ่มแรกเราตั้งใจทำงานเพราะผลตอบแทน ถ้าทำงานดีก็ได้รับผลการพิจารณาขึ้นเงินเดือนสูงขึ้น (ถือเป็นรางวัล)

- ทุ่มเท เอาใจใส่ในงาน ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ ก็เกิดความสุข (ถือเป็นรางวัล)

- ทุ่มเท เอาใจใส่ในงาน ทำผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ และได้รับการยอมรับ จนได้รับรางวัล "รัตนบูรพา" 2562 สาขาการบริการ สนับสนุน และช่วยวิชาการ ซึ่งถือเป็นรางวัลและความภาคภูมิใจสูงสุดในการทำงานของตนเองแล้ว

ดังนั้น จึงอยากจะเสนอ เคล็ดลับการได้รับรางวัลรัตนบูรพา ในมุมมองของตนเองในฐานะผู้ที่ได้รับ รางวัล

"รัตนบูรพา" 2562 สาขาการบริการ สนับสนุน และช่วยวิชาการ ก็คือ

1. ตั้งใจ
2. พุ่มเท
3. เอาใจใส่
4. ปฏิบัติงานอย่างมีความสุข
5. สร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์จนได้รับการยอมรับจากสังคม